

Sygn. akt II KK 23/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 2023 r.
w sprawie **P. Ł.**,
wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanego P. Ł. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa 119/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 2020 r., sygn. akt XVIII K 37/20. P. Ł. został skazany za popełnienie dwóch przestępstw, za które zostały wymierzone kary jednostkowe oraz Sąd orzekł karę łączną 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W trakcie postępowania kasacyjnego skazany oraz jego obrońca składali wnioski o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Sąd Najwyższy po analizie sprawy, postanowieniami z dnia 25 lutego 2022 r i 30 marca 2022 r. nie uwzględniał tych wniosków.

Obecnie skazany złożył ponownie wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kolejny wniosek złożony przez P. Ł. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie zasługuje na uwzględnienie.

Zauważyć należy, że w niniejszej sprawie faktycznie w dalszym ciągu istnieje wysokie prawdopodobieństwo uchylenia zaskarżonego wyroku, gdyż stwierdzono już na wstępnym etapie badania sprawy możliwości zaistnienia, w trakcie orzekania przez Sąd Apelacyjny w Warszawie, uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Ostateczna jednak oceny w tym względzie zostanie oczywiście dokonana przez Sąd Najwyższy podczas rozpoznania sprawy, również w tym zakresie. Analiza akt sprawy oraz treści obecnego wniosku skazanego wskazuje jednak, iż w dalszym ciągu pozostają aktualne przyczyny nie uwzględniania poprzednich wniosków o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia.

Zwrócić jedynie należy uwagę skazanemu, że w sprawie związanej z decyzjami Dyrektora Zakładu Karnego winien się on zgłosić do sądu wykonującego karę pozbawienia wolności, a nie do Sądu Najwyższego, do którego kompetencji nie należą tego rodzaju sprawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.